

Sygn. akt: I C 960/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Biskupcu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Wilchowska
Protokolant:	stażysta Magdalena Elżbieta Jabłońska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 stycznia 2018 r. w B.

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko Z. R.

o zapłatę

Oddala powództwo

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego Z. R. kwoty 16.683,52 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu wg. norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego i 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że pozwany oraz (...) Bank (...) S.A. zawarli 16 listopada 2000 r. umowę bankową o numerze (...) - (...), na podstawie której Bank udostępnił stronie pozwanej środki pieniężne. Pozwany nie wywiązywał się z umowy i dlatego Bank wypowiedział mu umowę. Następnie 13 grudnia 2010 r. przelał wierzytelność na (...) Bank S. A., który przelał wierzytelność na A. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności 3, który następnie przeniósł wszelkie prawa i obowiązki wynikające z umowy na easyDebt Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty. Powód natomiast zawarł z easyDebt Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty umowę przelewu wierzytelności 31 maja 2016 r., która przysługiwała mu wobec pozwanego. Na zadłużenie pozwanego składają się następujące kwoty: 3.311,61 zł tytułem niespłaconej należności głównej, 13.113,51 zł skapitalizowanych odsetek umownych i za opóźnienie oraz 258,60 zł stanowiąca opłaty, prowizje i koszty.

Pozwany Z. R. nie zajął stanowiska na piśmie, natomiast na rozprawie podniósł zarzut przedawnienia roszczenia wskazując, że pożyczki udzielono mu bardzo dawno temu.

Sąd ustalił, co następuje:

Z. R. w dniu 16 listopada 2000 r. zawarł ze (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą w L. umowę pożyczki o nr (...) na zakup towarów w wysokości 2.000,00 zł.

(bezsporne)

Powód 31 maja 2016 zawarł z easyDebt Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. umowę sprzedaży wierzytelności. Powód wskazał, że umowa obejmowała również wierzytelność wobec pozwanego i w dniu 26 czerwca 2017 r. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego.

(dowód: umowa przelewu z załącznikiem, k. 8; wyciąg nr (...) k. 3)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Faktem niekwestionowanym jest okoliczność, że pozwany pozostawał w stosunku zobowiązaniowym ze (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą w L..

Pozwany w niniejszym postępowaniu podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

W ocenie Sądu pozwany podnosząc zarzut przedawnienia skutecznie uchylił się od obowiązku zaspokojenia zobowiązania, nawet przy założeniu, że takowe faktycznie istnieje i przysługuje powodowi. Powód nie wskazał żadnych okoliczności, które mogłyby świadczyć, że roszczenie nie uległo przedawnieniu. Nie dołączono do pozwu żadnych dokumentów na tę okoliczność.

Zgodnie z treścią przepisu art. 117 kc, z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne (§2).

W przedmiotowej sprawie powód niewątpliwie dochodzi roszczenia majątkowego – domaga się bowiem zasądzenia na jego rzecz od pozwanego kwoty 16.683,52 zł wraz z odsetkami. Zgłoszone przez powoda roszczenie nie jest objęte żadnym wyjątkiem od zasady przedawniania się roszczeń majątkowych.

Terminy przedawnienia roszczeń majątkowych reguluje przepis art. 118 kc (stanowiący *lex generalis*), który wskazuje, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Roszczenie dochodzone przez powoda bez wątpienia związane było z prowadzoną przez (...) Bankiem (...) S.A. z siedzibą w L. działalnością gospodarczą, a zatem termin przedawnienia tego roszczenia wynosi 3 lata. Jak wynika z treści przepisu art. 120 § 1 kc, bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. W niniejszej sprawie umowa z Bankiem zawarta została w 2000 r. i brak jest dowodu na to by została wypowiedziana. Zatem wymagalność roszczenia należało ustalić wg. ustalonego terminu zapłaty ostatniej raty, czyli 16 grudnia 2002 r. Od tej daty należało liczyć 3-letni termin przedawnienia roszczenia. Do akt nie został dołączony żaden dokument wskazujący na wypowiedzenie zawartej umowy, pozwalający ustalić inną datę wymagalności dochodzonego roszczenia. W związku z powyższym przedawnienie roszczenia wynikającego z przedmiotowej umowy nastąpiło z upływem dnia 16 grudnia 2005 r.

Przedawnienie jest instytucją prawa bezwzględnie obowiązującego (*ius cogens*) i regulujące je przepisy nie mogą być uchylone lub zmienione wolą stron – zgodnie z treścią przepisu art. 119 kc, terminy przedawnienia nie mogą być skracane ani przedłużane przez czynność prawną.

Należy zauważyć, iż zgodnie z treścią przepisu art. 117 § 2 kc sam upływ terminu przedawnienia nie wywołuje skutku przedawnienia, lecz powoduje powstanie po stronie tego, przeciw komu przysługuje roszczenie, uprawnienia do uchylenia się od jego zaspokojenia. Dotyczy to nie tylko roszczenia głównego, ale i odsetek za opóźnienie (por. uchwała

Sądu Najwyższego z dnia 10.11.1995r., III CZP 156/95). Ten przeciwko komu roszczenie przysługuje, zachowuje pełną swobodę korzystania z przedawnienia, chyba że po upływie terminu przedawnienia, zrzeka się tego zarzutu. Pozwany w niniejszej sprawie nie zrzekł się korzystania z zarzutu przedawnienia.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż pozwany Z. R. skutecznie podniósł zarzut przedawnienia roszczenia powoda. Skorzystanie przez pozwanego z przysługującego mu prawa i uchylenie się od zaspokojenia roszczenia obliguje Sąd do oddalenia żądania pozwu obejmującego przedawnione roszczenie.

W tym stanie, na podstawie powołanych przepisów, Sąd powództwo oddalił.